

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 118: Forslag til lov om ændring af lov om bygnings- og boligregistrering, lov om offentlige veje og lov om private fællesveje. (Ny videregivelsesordning for ejendomsdata, samling af regelgrundlaget for adresser, ophævelse af markedsføringsforbudet m.v.)

Af by- og boligministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 22/11 2000. Første behandling 5/12 2000. Betænkning 6/2 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 61: Forslag til lov om udendørs hold af svin.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 26/10 2000. Første behandling 10/11 2000. Betænkning 8/2 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 156: Forslag til lov om hold af slagtekyllinger.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 31/1 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

For den, der har oplevet den nuværende dyreværnslovs tilblivelse under en borgerlig regering, hvor temaerne for dyreværn var halekupering og øretatovering hos hunde og katte, men hvor al tale om krav til dyrevelfærd i landbrugsproduktionen blev afvist, fordi den konservative justitsminister ikke ville foretage sig noget på dette område, er det godt at opleve, at verden kan gå fremad.

Den nuværende regering fik nedsat en række arbejdsgrupper, hvor både landbrugets synspunkter og dyreværnssynspunkter har været repræsenteret. Og det har ført til, at dette nu foreliggende forslag om hold af slagtekyllinger faktisk er det fjerde i rækken af forslag om beskyttelse af landbrugsdyr. Vi har lige haft en anden behandling af et af de andre.

Arbejdsgruppens rapport om hold af slagtekyllinger er en nyttig, men også noget rystende læsning. Det fremgår klart, at hovedårsagen til velfærdsproblemerne er, at man gennem 30 år har foretaget en helt ensidig udvælgelse af kyllinger med henblik på hurtig vækst og uden smålig skelen til velfærdsmaessige problemer, herunder f.eks. om kyllingernes ben kan klare den hurtige forøgende vækst.

Imidlertid står vi i den klemme, at avlsfirmaerne er udenlandske, placeret både i og uden for EU, og det gør, at muligheden for, i hvert fald med effekt, at stille særlige danske krav er me-

get ringe. Det er nok et arbejde, som må videreføres i EU-sammenhæng.

Arbejdsgruppen og dermed lovforslaget har derfor valgt at fokusere på andre instrumenter til at fremme dyrevelfærden for slagtekyllinger. Og her er lysprogrammer, programmer som sikrer dyrene mørke og dermed hvileperioder, nok de mest effektive, men også de foreslåede ordninger om kontrol med fjerdragt og med trædepuder kan vi fuldt ud støtte.

Det er også vigtigt, at Danmark nu, som i øvrigt et af de få europæiske lande, får fastsat en maksimal belægningsgrad, fordi Danmark rent faktisk ligger i toppen med den reelle belægningsgrad for hold af slagtekyllinger.

Arbejdsgruppen og lovforslaget har valgt at sætte grænsen til 40 kg pr. m² og foreslår, at dette mål skal nås over 4 år. Det krav er til gengæld ikke til at falde på halen i beundring over. Både af arbejdsgruppens egne betragtninger om belægningsproblemer og ikke mindre fra EU's videnskabelige komité fremgår det, at belægningsgraden er en klar og en væsentlig medvirkende årsag til velfærdsproblemer i slagtekyllingeproduktion.

Arbejdsgruppens opfattelse af, at det vil skabe store økonomiske problemer for branchen, hvis vi fastsætter krav om meget lave belægningsgrader, er nok rigtig. Men man ville, specielt med den foreslåede overgangsordning, kunne være gået længere ned end 40 kg uden ødelæggende effekt for branchen.

Når Socialdemokratiet alligevel, om end uden den store begejstring, kan acceptere en grænse på 40 kg, har det forskellige årsager: Dels er det vigtigt, at vi får indført princippet om en maksimumsgrænse, dels vil 40 kg være en forbedring hos ganske mange producenter, der har en meget høj belægningsgrad, dels indeholder forslaget jo som nævnt en række andre initiativer, som vil have en stor effekt på velfærden, og sidst, men ikke mindst, fordi der lægges op til, at ordningen skal evalueres i løbet af nogle år for at vurdere, om der er et behov for at fastsætte en lavere kilogrænse.

Jeg vil godt i den forbindelse spørge ministeren om, hvornår han forestiller sig, en sådan evaluering kan finde sted, og om han så også vil drage omsorg for, at man fra starten af lovens ikrafttræden får indsamlet den relevante viden og erfaring, som skal kunne danne grundlag for en seriøs evaluering.

Vi kan i Socialdemokratiet tilsige forslaget en velvillig behandling.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt sige til den socialdemokratiske ordfører, at SF deler bekymringerne over, at det er meget små indgreb og efter SF's opfattelse altså også for små indgreb.

Mit spørgsmål til fru Dorte Bennedsen er: Når man nu foreslår 40 kg pr m², vil jeg godt have oplyst, hvor mange dyr det er. Det er muligt, at der er noget, jeg har overset, men jeg har ikke kunnet se det i materialet, og jeg er ikke selv helt up to date med det. Det forekommer mig nemlig, at det er ret mange dyr, vi snakker om.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Kristen Touborg må undskylde, hvis jeg trækker lidt på smilebåndet, for det er faktisk ikke mig, men ham, der er landmand. Derfor havde jeg egentlig ventet, hvis jeg skulle vende mig et sted hen for at spørge, at jeg så måske kunne spørge hr. Kristen Touborg.

Jeg ved det faktisk ikke. Jeg har kigget efter det, jeg har også prøvet at se i rapporten, og jeg kan ikke give et svar. Det er altså i slutfasen 40 kg levende vægt pr. m². Mig forekommer det at være et meget højt tal, men vi har altså vægtet, at man fik den brede enighed. Hele udvalget minus dyreværnsforeningerne og Fjerkrærådet, men altså sådan noget som Det Dyreetiske Råd står bag. Og det er en nedsættelse. Vi har besættninger, der ligger på mellem 49 og 50 kg pr. m², og for dem vil det jo klart betyde en voldsom nedsættelse.

Men vi håber altså, at det over år vil komme længere ned, og derfor er vi meget interesserede i at høre, hvad ministeren siger om evalueringen. Vi tror, det er fantastisk vigtigt, at vi får bragt den grænse ned. Et land som Danmark ligger højt pr. kvadratmeter i den europæiske sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne sige til fru Dorte Bennedsen, at spørgsmålet ikke var ment som et drillespørgsmål. Nu er det sådan i landbruget, at det efterhånden er meget specialiseret, og kyllingeproduktion er en af de produktioner, jeg ikke deltager i. Derfor ved jeg det faktisk ikke.

Jeg er selv blevet spurgt og var ikke lige i stand til her i dag at finde ud af det, men min opfattelse af det er faktisk, at vi med de 40 kg vel ligger på ca. 15 dyr pr. m². Det er min vurdering.

ring, og så må jeg jo altså sige, at det forekommer at være ret mange dyr pr. kvadratmeter.

Jeg vil gerne i den forbindelse sige, at jeg vil opfordre Retsudvalget til at tage ud i det rigtige liv og se, hvordan sådanne kyllingeproduktioner foregår. Jeg vil faktisk gerne opfordre Retsudvalget til at tage ud og se et par stykker, nemlig tage ud til en kyllingeproducent, hvor dyrene lige er kommet ind, og så til en kyllingeproducent et par dage, før kyllingerne skal på slagteriet. Jeg tror, det vil gøre et vist indtryk.

Karsten Nonbo (V):

Ordføreren for Socialdemokratiet, fru Dorte Bennedsen, gik ind i sagen med åbent sind, og jeg lagde mærke til, at fru Dorte Bennedsen ikke engang på Socialdemokratiets vegne afgav løfte om, at man ville støtte lovforslaget. Det, fru Dorte Bennedsen gav udtryk for, var, at man ville gå ind med åbent sind og se på alle de problemer, der er. Det vil vi godt fra Venstre tilslutte os.

Der er noget, der tyder på, at det er godt, vi får en lovgivning på det her område, og der er også noget, der tyder på, at det er nødvendigt, og vi vil meget gerne være med til at arbejde konstruktivt ud fra en saglig beskrivelse.

Nu er det en ny lovgivning, og der er noget, der tyder på, at det ikke er det hele, man sagligt og fagligt er enig om. Her tænker jeg på tvivlen omkring lysprogrammerne, om de er gunstige eller ugunstige. Jeg tænker på problemer omkring trædepudeforbrændinger, og jeg tænker på udregning af belægningsgraden.

Det vil vi meget gerne være med til at se på på et sagligt niveau. Og der er også lagt op til i bilag 2 i vores udvalgsbilag, at man får set på, hvem vi skal have i tale, hvem vi skal snakke med om vores problemer.

Vi kunne jo selvfølgelig vælge at udskyde lovgivningen, til alt er dokumenteret og på plads, men vi kan også vælge, som ministeren har gjort, at lovgive tidligt og så være åben over for praktiske problemer og praktiske justeringer. Det tror jeg er den indgangsvinkel, justitsministeren har lagt. Den vil vi fra Venstre være enig i.

Loven er jo en afvejning af økonomi og dyrevelfærd; det må vi jo ærligt indrømme. Økonomien kan blive så trængt, at der ikke er nogen kyllinger at snakke dyrevelfærd om. Problemet er det evigt tilbagevendende, nemlig at hvis vi ikke har det samlede EU bag os i en lovgivning, og hvis vi går for langt foran, så flytter vi blot

produktionen til udlandet, og gavner det dyrevelfærd?

Derfor pålægger vi vores minister et stort arbejde, når vi vedtager dette lovforslag nu. Jeg regner selvfølgelig med, at ministeren er villig til at påtage sig den forpligtelse på Danmarks vegne. Det står der rent faktisk også i lovforslagets bemærkninger, og det har jeg og Venstre det fint med.

Hvordan vi ender i Venstre, er jo meget svært at sige for os nu, for det afhænger så sandelig af, hvad vi kommer frem til ved slutstregen. Nu har vi lige haft anden behandling af lov om udenørshold af svin. Der var vi fra Venstres side noget valne, men vi fik mange gode svar fra Justitsministeriet, og det har jo så udmøntet sig i, at vi er helt med på den lovgivning, som den er. Så jeg vil sige, at vi finder, at en nedtrapningsordning på arealområdet kan være en god løsning, og det giver mulighed for, at vi løbende får målt effekterne, sådan at vi ender det rigtige sted.

Men der må være krav om ens regler for producenterne. Forskellige regler rammer producenterne og dermed dyrene. Ens regler kan forbrugerne lære at leve med, og så kan de i hvert fald ikke shoppe sig frem til de billigste kyllinger og dermed være med til at ødelægge dyrevelfærd i udlandet på bekostning af de danske producenter.

Men vi går ind i udvalgsarbejdet med et meget åbent sind, og vi vil se meget nøje på effekterne af lysprogrammerne og de andre ting, der er lagt op til.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg har to spørgsmål. Det ene er om effekterne af lysprogrammerne: Vil hr. Karsten Nonbo sætte spørgsmålstejn ved, at det er sundt for dyr at have en mørkeperiode i modsætning til i dag, hvor de har lys i 24 timer og dermed er i aktivitet. Det undrer mig, hvad det er for en skepsis, Venstre kan have omkring lysprogrammerne, som sikrer mørke og dermed hvileperioder.

Det andet var hr. Nonbo bemærkning om, at hvis vi går for langt foran, skaber vi problemer for branchen. Ja, det er jo fuldstændig rigtigt, men det er måske ikke det mest nærliggende problem for øjeblikket, for Danmark er ubestridt et af de lande i Europa, der har den højeste belægningsgrad pr. kvadratmeter, når vi taler kyllingehold.

Nu foretager vi en spagfærdig nedsættelse. Det vælter ingenting, og det bringer os frem for alt ikke i spidsen. Sverige starter med 20 kg pr. m², så kan man gennem forskellige tiltag kvalificere sig til at få lov at få 35 kg, og EU's videnskabelige komité siger aldrig mere end 35 kg. Vi har altså over de næste år over 40 kg i gennemsnit, så jeg tror ikke, at risikoen er så stor for, at vi kommer til at løbe sådan helt langt forud for det øvrige Europa.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil også spørge hr. Karsten Nonbo, om han ikke er opmærksom på, at dyrevelfærdsdiskussionen i de lande, som Danmark eksporterer til, faktisk er meget kraftigt i vækst. Det, der bliver det helt store problem for dansk eksport, bliver, hvis der breder sig det indtryk i udlandet, at vi her i Danmark behandler dyrene overordentlig dårligt – hvad vil jo altså desværre gøre – for så kan der blive afsætningsproblemer.

Fru Dorte Bennedsen redegjorde meget klart for, hvad problemet er, nemlig at vi risikerer, at vi internationalt kommer til at stå med et ry for at være dem, der producerer under forhold, som dyrevelfærdsmæssigt ikke er acceptabelt, og derfor handler det om at sikre erhvervets fremtid på lidt længere sigt. Det kan kun gøres ved meget høje standarder for dyrevelfærd. Det synes jeg Venstre bør betænke.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jamen uenigheden er ikke så stor, for de bemærkninger, som fru Dorte Bennedsen og hr. Keld Albrechtsen kom med omkring dyrevelfærd, skal gå begge veje, det er jeg godt klar over. Vi skal have en koordineret dyrevelfærd i EU, der betyder, at vi hverken er foran eller bagefter, men at vi følges ad. Det er det, der er min pointe.

Til det om lysprogrammerne vil jeg også sige, at Vorherre jo også har visse lysprogrammer, og på den nordlige halvkugle er der om sommeren lys i døgnets 24 timer i næsten et halvt år. Så der er jo lysprogrammer på det punkt også. Men det er da rigtigt, at vi skal sørge for, at det bliver således, at kyllingerne kan få ro. Det, jeg siger, er, at vi konstruktivt skal se på lysprogrammerne, for det er da klart, at hvis en høne har været oppe hele natten, så kan den jo være svær at få ud af fjerene om morgenen. Men vi skal nok se

på, at de lysprogrammer bliver konstruktive, således at det er muligt for dyrene at få fred og ro til at hvile.

Gitte Seeberg (KF):

Jeg vil gerne starte med at give en ros til justitsministeren og Justitsministeriet. Nu er det jo tredje lovforslag, vi behandler om bedre dyrevelfærd inden for ganske kort tid. Og jeg tror nok, at vi alle sammen har billederne foran os af kyllinger, der ikke kan bære deres egen vægt, og derfor synes jeg, det er godt, at der nu kommer nogen lovregulering.

Det er klart, at det altid er et spørgsmål om hensyn til erhvervslivet og hensyn til dyrevelfærd. Det er svært for mig at gøre mig klog på, om hensynet til dyrevelfærd her er varetaget tilstrækkeligt og for den sags skyld også det omvendte; jeg synes, at de økonomiske beregninger, som er skitseret i forslaget, måske er lidt svære at gennemskue. Under alle omstændigheder mener jeg, det er påkrævet, at der sker nogen lovregulering, og derfor er vi også glade for forslaget.

Jeg skal ikke gå ind i de enkelte detaljer i lovforslaget, men kun sige, at vi overordnet kan bakke op om de forskellige initiativer, der er lagt op til.

Vi vil selvfølgelig gerne have lejlighed til at studere det i udvalget, så får vi også mulighed for at studere de økonomiske beregninger og måske også lejlighed til at diskutere det, som hr. Kristen Touborg tog op for et øjeblik siden, da den socialdemokratiske ordfører var på. Jeg ville også synes, det var interessant at se, hvordan produktionen af kyllinger rent faktisk foregår.

Der er et enkelt punkt, hvor vi har et forslag til, hvordan vi mener vi kan gøre det bedre eller i hvert fald anderledes. Der er lagt op til, at kontrollen skal forestås af fødevareregionerne. Vi ved jo, at der for øjeblikket er meget for fødevareregionerne at tage sig til, og derfor vil vi konkret foreslå, at den opgave kan man altså godt overlade til de privatpraktiserende dyrlæger. Det vil så være vores forslag, at man ser på, om den myndighedsopgave ikke lige så godt kan varetages af private.

Men som sagt er vi meget positive over for forslaget og er glade for, at det er kommet, men vi vil selvfølgelig også have lejlighed til at studere de indvendinger og forslag, som måtte blive bragt op under udvalgsbehandlingen.

Kristen Touborg (SF):

Lovforslaget er jo en opfølgning på en række tidligere lovforslag på dyre- og velfærdsområdet, og vi vil gerne hilse med tilfredshed, at de kommer. Vi synes, at de gennemgående har været for slappe, ikke dem alle sammen, men nogle har haft for lange overgangsordninger, og det er også vores overordnede indstilling til lovforslaget her. Der er for lange overgangsordninger, og det er nok også for begrænsede indgreb, man lægger op til.

Det står jo klart, at formålet er at sikre en bedre dyrevelfærd, og det mener vi også at lovforslaget gør. Hovedproblemet er jo, at der er problemer i kyllingeproduktionen, og det skyldes vel, at reproduktionen entydigt har baseret sig på meget hurtigtvoksende individer uden at tage højde for dyrevelfærdsmæssige problemer i den forbindelse, men det er jo naturligvis også den måde, man fodrer på, og den foderstyrke, man anvender til kyllingerne, som fremmer væksten ret meget. Det vil lovforslaget søge at afhjælpe ved, at der ikke længere må være lys i stalden i 24 timer i døgnet. Det kan SF meget støtte.

Med hensyn til en mindre belægningsgrad finder SF, at forslaget er for slapt, og at 40 kg altså er en ret tæt belægning, og for at vende tilbage til mit spørgsmål til Socialdemokratiet så mener jeg faktisk, at vi snakker om 13-15 dyr pr. m², og det forekommer mig altså at være ret meget.

Dernæst er det også bl.a. strøelse, så kyllingerne kan få et lidt mere naturligt liv og kan støvbad, og noget skrabemateriale, og det mener vi også der er et meget stort behov for.

Beregningsmetoden til at fastlægge belægningsgraden kritiseres af Landbrugsrådet og SALA, da de finder, at metoden er for snæver. Det er SF fuldstændig uenig i. Tværtimod finder vi, at den reelle maksimumbelægningsgrad bør fremstå meget tydeligt, og vi mener som sagt også, at den bør være lavere end de 40 kg.

Jeg vil godt spørge ministeren om, hvordan kontrolsystemet egentlig er i dag. Jeg læser lovforslaget på den måde, at det, der er foreslået her, er en forbedring af kontrolsystemet, men jeg er ikke helt sikker på, at det er en forbedring, så jeg vil egentlig godt have en beskrivelse af, hvordan kontrolsystemet er i øjeblikket.

For mig at se behøver det, der her er foreslået, ikke at være et fremskridt, og Den Danske Dyr-

lægeforening finder jo ikke, at det tilsyn, der foreslås, dyrevelfærdsmæssigt er i overensstemmelse med intentionerne i lovforslaget, og i hvert fald må man jo sige, at stikprøvekontrollen er meget lav, når vi i gennemsnit ikke kommer ud med en stikprøvekontrol i mere end i 5 pct. af besætningerne. Det må vel sige, at det er 20 år, vi så snakker om.

Vedrørende delslagtinger vil jeg godt vide, i hvor stort et omfang det foretages på nuværende tidspunkt, og det er naturligvis, fordi delslagtinger har en stor indflydelse på den reelle belægningsgrad, og den har indflydelse på smittespredning, som jo i høj grad giver velfærdsmæssige problemer. Men jeg vil godt vide, i hvor stor udstrækning det benyttes i dag.

Som det er fremgået af mit indlæg, er forslaget her en forbedring af dyrevelfærd for kyllinger, men der er tale om små og for langsomme forandringer, så SF vil gå ind i udvalgsarbejdet og gøre en indsats for at få forbedret det her forslag.

Klaus Kjær (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører, hr. Peter Skaarup, ikke kan være til stede under behandlingen af dette forslag, skal jeg hermed på hans vegne fremføre følgende bemærkninger:

Dansk Folkeparti støtter generelt bedre forhold for vores dyr og dermed også for vores produktionsdyr. De dyrevelfærdsmæssige tanker i dette forslag er efter Dansk Folkepartis opfattelse helt på deres plads og samlet set gode.

Men der er også ubesvarede spørgsmål: Hvad gør vi eksempelvis for, at vores producenter, når disse nye regler gennemføres, bliver ligestillet med producenter i andre lande? Forbrugerne forholder sig ofte mest til prisen, og derfor er der behov for at se på, hvilken kompensation der kan gives kyllingeproducenterne i denne situation. Det vil Dansk Folkeparti fokusere på under udvalgsarbejdet, samtidig med at vi må og skal sikre en bedre behandling af dyrene, så erhvervene ikke belastes med ublu konkurrenceforhold i forhold til andre landes producenter.

I den forbindelse er det glædeligt, at der i forslaget er indeholdt en overgangsordning, men selv om dette er tilfældet, kan det alligevel få alvorlige konsekvenser for et hæderkronet erhverv, specielt hvis Danmark ensidigt indfører de nye regler, uden at der gives kompensation til de ramte producenter.

Sonja Albrink (CD):

Som tidligere ordførere allerede har tilkendegivet, er det ikke første gang, vi taler om velfærd for dyr. Det har vi gjort nogle gange før.

Det forslag, vi her behandler, skal jo sikre en bedre velfærd for slagtekyllinger. Ved at der indføres en maksimal plads på 40 kg pr. m², har man også løst problemet med strøelse og ventilation, og klimastyring skal også være med til at give en bedre velfærd.

Jeg vil, som en tidligere ordfører allerede har tilkendegivet, også sige, at i CD går vi også ind i det her forslag med åbent sind. Der er nogle af høringssvarene, som vi i CD gerne vil have nærmere belyst under udvalgsbehandlingen. Dyrevelfærd handler jo også om økonomi. Det er allerede blevet sagt. Vi må jo prøve at tilpasse tingene, så vi bliver ved med at have en god kyllingeproduktion her i landet.

Men jeg synes, jeg vil afslutte mit indlæg med at sige, at vi ved også, at forbrugerne gerne vil have det, som vi ser adskillige gange i køledisken: 5 kyllinger for en hundredkroneseddel. Jeg mener selv, at hvis man købte én kylling, der kostede 100 kr., så havde man mere mad end i de 5 kyllinger for en hundredkroneseddel.

Men alt i alt: Vi er positive og vil meget gerne gå ind i forslaget for at få bedre dyrevelfærd og økonomi.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Det Radikale Venstre går ind for, at husdyr behandles ordentligt, også selv om det betyder, at fødevarerne bliver lidt dyrere.

Lovforslaget her handler populært sagt om kyllingers ret til at stå på egne ben, men selv med dette lovforslag er der et stykke vej endnu, før målet for dyrevelfærd er nået. Det Radikale Venstre betragter lovforslaget som et lille skridt på vejen.

Det kunne være ønskeligt, hvis vi kunne nå målet uden en sådan grad af detailregulering fra Folketingets side, som forslaget er udtryk for. Det ville være at foretrække, hvis der i stedet kunne stilles krav til dyrenes sundhedstilstand, når de nåede frem til slagtning, f.eks. at kyllinger ikke må have benproblemer.

Lovforslaget handler om minimumsrettigheder for kyllinger, nemlig lysprogrammer, strøelse, ventilation, klimastyring og indførelse af en belægningsgrad på 40 kg pr. m², alt sammen udmærket, men som sagt kun minimumsrettigheder.

Det Radikale Venstre ser frem til udvalgsbehandlingen, og vi er også positive over for forslaget.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at regeringspartierne ordførere i denne her debat egentlig har meget vanskeligt ved at skjule deres utilfredshed med det ambitionsniveau, som regeringen har lagt op til med det her forslag. Det er ikke den store begejstring, der lyser ud af Det Radikale Venstres og Socialdemokratiets ordførere, det er det mildt sagt ikke, og vi er i Enhedslisten enige i det synspunkt, som også hr. Touborg var inde på, at ambitionsniveauet i det her forslag er for lavt.

Derfor vil vi gå ind i arbejdet med det sigte, at der bør gennemføres forbedringer af det her forslag, især forbedringer, der bringer kilogrænsen betydeligt ned, og som fjerner den overgangsperiode, som er i forslaget, eller i hvert fald sikrer en meget hurtig gennemførelse af forbedringer. Det synes jeg så meget desto mere, som man jo selvfølgelig kan sige, at der kan være nogle økonomiske problemer i erhvervet, men hvad er situationen?

Situationen er, at f.eks. inden for kvægbrug indføres der ret dramatiske foranstaltninger for landbruget, som koster producenterne penge. Fiskernes vilkår drøftede vi i går, fiskerne må indstille sig på en langt mere bevaringsorienteret produktion, som også koster nogle penge. Der må man sige, at det, regeringen vil kræve her af kyllingeproducenterne, er i sammenligning meget, meget beskedent.

Vi vil tage det udgangspunkt i Enhedslisten, at hvis vi skal medvirke til at gennemføre et forslag som det her, så skal der selvfølgelig ikke alene være tale om en forbedring, og hvis man tager en meget stor lup frem, kan man selvfølgelig argumentere for, at der er en forbedring i forhold til slet ikke at have nogen regler. På den anden side skal det, vi vedtager, altså også være etisk forsvarligt, og jeg må sige, at en 40-kg-grænse – endda med en lang overgangsordning – ikke er etisk forsvarlig.

Jeg ville personlig ikke kunne holde ud at se på en sådan produktion. Jeg ved ikke, om det bliver 15 dyr, som hr. Touborg var inde på, det kan godt være, det bliver deromkring, men det bliver i hvert fald så mange, at man ikke vil kunne holde ud at se på produktionen, hvis man kommer ud og ser den i sådan et hus.

Vi skal jo betænke, at en kyllingeproduktion, som den foregår industrielt i dag, ligger så langt fra dyrenes naturlige livsbetingelser, som vel tænkes kan. De spiser ikke det foder, der er naturligt for dem; de får slet ikke det grønt, som de skulle have; de lever i næsten konstant dagslys. Det bliver så selvfølgelig forbedret en lille smule med forslaget, men jo ikke sådan, at det tilnærmelsesvis kommer i nærheden af de naturlige opvækstvilkår.

Når man selv har et par høns i baghaven, som jeg har haft, så ved man, at hvis man f.eks. har et foder til hønsene, som passer til deres naturlige livsvilkår, og de kan gå og skrabe i jorden, så bliver de vældig friske og fine og klare i øjnene, og deres æg bliver gyldent gule, sådan kraftige i udseendet. Hvis man derimod køber et æg fra en høne, som er opfostret industrielt, kan man næsten ikke se farven på blommen i ægget.

Så det har meget stor betydning for hønsefugle, hvordan foderet og livsbetingelserne er, og derfor må jeg sige, at vi ikke vil kunne medvirke til en uændret gennemførelse af det her lovforslag. Det ville ikke være etisk forsvarligt. Det ville det ikke, for man skal kunne holde ud at gå ud i virkeligheden og se på det, der foregår, som man selv har stemt for. Og det ville være et samvittighedsproblem for mig, hvis jeg skulle stemme for, at der kunne gå så mange dyr rundt under forhold, som er så unaturlige for kyllingerne.

Så der bliver nødt til at komme nogle forbedringer, hvis vi skal være med, men jeg havde også fornemmelsen af, at både den radikale ordfører og den socialdemokratiske ordfører i virkeligheden meget stærkt er på vej i samme retning som Enhedslisten. Og det er jo ingen livsbetingelse for regeringen, at der absolut skal være et forlig med Venstre og De Konservative om denne her sag. Det er jo ingen betingelse for at få det igennem. Man kunne jo godt have aftalt det med SF og Enhedslisten. Det tror jeg ville være klogt i den her sag.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det her er jo en af de gode sager, hvor Enhedslisten endnu en gang kan få fornøjelsen af at stå med de rene hænder. Det er så pragtfuldt at have rene hænder og lade være med at tage medansvar. Jeg har givet udtryk for, at vores holdning er, at vi godt ville have set det her forslag anderledes, men vi synes samtidig, at det indeholder så store forbedringer. Og hvis hr.

Keld Albrechtsen læser Dyrenes Beskyttelses udtalelse, vil han også se, at de siger, at dette er et fremskridt. Men det er jo sådan en typisk alt eller intet-holdning: Skidt med fremskridtene, dem kan vi lade de andre gennemføre, så kan vi stå tilbage med de rene hænder og kritisere. Det kommer ikke bag på mig, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen.

Men en gang imellem synes jeg, at man skulle sige: Det her er godt nok ikke det, vi gerne så som det optimale, men det er da for søren et skridt på vejen til noget, der er væsentligt meget bedre, så det vil vi gerne støtte.

Men heldigvis er det muligt at lave fremskridt også uden om Enhedslisten. Men jeg synes, det er lidt pauvert, at Enhedslisten ikke kan se det.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu fik fru Dorte Bennedsen udlagt det, som om Enhedslisten havde en kompromisløs holdning. Det har vi ikke. Vi vil naturligvis gerne forhandle med regeringen om det her, for vi er da et praktisk indstillet parti. Jeg sagde bare, at det ikke kan nytte, at det bliver en uændret udgave af det forslag. Og det er vel ikke helt urimeligt, at de partier, der skal være med, som regeringen gerne vil have med, også har en lille smule indflydelse på tingene. Og det, Socialdemokratiet forlanger af Enhedslisten, er, at vi skal skrive under på, hvad Socialdemokratiet dikterer. Sådan spiller klaveret altså ikke, må jeg sige til fru Dorte Bennedsen, hverken i den her sag eller i andre sager.

Så kan man jo vælge at gennemføre det sammen med De Konservative, og det kan vi ikke gøre noget ved. Så gennemført det bliver det jo. Men man behandler ikke Enhedslisten på den måde, i hvert fald ikke, hvis man vil opnå resultater. Det ville da også være helt urimeligt, at Socialdemokratiet skal diktere, hvad Enhedslisten skal stemme for.

Kan vi ikke begynde forfra i den diskussion, fru Dorte Bennedsen, og så prøve at nærme os hinanden. For det vil Enhedslisten godt være med til.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at takke partiernes ordførere for en overordentlig positiv modtagelse af lovforslaget her, lovforslaget, hvor vi går ind og forbedrer de dyrevelfærdsmæssige forhold for slagtekyllinger i Danmark.

Det er jo, som fru Dorte Bennedsen var inde på, et led i en række af initiativer, som regeringen har taget for at forbedre dyrevelfærden i Danmark. Et initiativ der, som fru Dorte Bennedsen også understregede, er en radikal ændring i forhold til, hvordan dyrevelfærd blev drøftet i Tinget under den tidligere borgerlige regering, hvor det jo oftest var hobbydyr og vores kæledyr, som interessen samlede sig om fra den daværende regerings side med hensyn til dyrevelfærdsmæssige initiativer.

Nu har vi gennem de seneste år bevæget os ind på at tale om dér, hvor vi har de store velfærdsmæssige udfordringer og problemer, nemlig hvor det drejer sig om landbrugsdyr, om produktion af dyr til konsum, til fødevarer, og hvor vi har været igennem en række initiativer også med andenbehandlingen tidligere i dag om forholdene for udendørs hold af svin, og hvor vi jo også har været igennem lovgivning for indendørs hold af svin.

Nu er vi så kommet til et vigtigt felt, nemlig slagtekyllinger. Jeg deler til fulde den tilgang til det, som vi også hørte fra den konservative ordfører, fru Gitte Seeberg. Jeg tror, at alle har det samme billede på nethinden som fru Gitte Seeberg af slagtekyllinger, hvis ben ikke er i stand til at bære deres egen vægt. Og det er udtryk for, at vi her har fået nogle velfærdsmæssige forhold, som er uacceptable i slagtekyllingeproduktionen i Danmark.

Benproblemerne er udtryk for, som også flere ordførere har været inde på, at vi får en alt for hurtig vægtforøgelse ved den måde, vi holder slagtekyllinger på i dag.

Det er der flere årsager til; dem er der peget på i den rapport, som er kommet fra den arbejdsgruppe, som jeg nedsatte for nogle år tilbage, og som afgav sin rapport i november måned sidste år, og det har ført frem til lovforslaget her.

Et af problemerne er, at kyllingerne, som det også fremgår af lovforslaget, holdes i lys 24 timer i døgnet, for at de kan æde hele tiden og dermed forøge vægten hurtigst muligt. De får altså ingen hvileperioder, og dermed giver vi dem benproblemer på grund af den hurtige vægtforøgelse.

Det løser vi her ved at indføre lysprogrammer. Jeg er glad for, at stort set alle ordførere har været enige i, at der bør indføres en regulering, hvor vi får sikkerhed for, at dyrene ikke går i konstant lys 24 timer i døgnet.

Det andet problem, som fører til benproblemer, er belægningen. Flere ordførere har været

inde på, om vi har ramt det rette balancepunkt, og fru Dorte Bennedsen stillede mig nogle direkte spørgsmål i den anledning. Derfor vil jeg godt sige, at ja, jeg tror, at vi med lovforslaget her har fundet den rette balance på nuværende tidspunkt.

Men jeg medgiver også, og det er også indstillingen fra arbejdsgruppen, at vi gennemfører en evaluering på baggrund af en belægningsgrad på 40 kg pr. m². Vi kan på nuværende tidspunkt ikke lægge fast, hvornår den skal finde sted, men jeg vil gerne give tilsagn om, at evalueringen skal gennemføres. Og vi får et langt bedre grundlag for at foretage evalueringen, end vi har i dag, gennem det kontrolsystem, som nu indføres, og den indrapportering, som efter lovforslaget skal finde sted til fødevareregionerne.

Tidspunktet for evalueringen må afhænge af de løbende erfaringer, der gøres med ordningen. Jeg finder dog, at under alle omstændigheder bør der finde en evaluering sted om senest 3-4 år. Hvis det efter kortere tid viser sig, at der fortsat er store problemer med slagtekyllingernes velfærd, vil evalueringen naturligvis blive foretaget endnu tidligere.

Så det tilsagn vil jeg gerne give her ved førstebehandlingen i dag, og jeg vil selvfølgelig også gerne gøre det i skriftlig form til udvalgets behandling af lovforslaget, sådan at det kan optrykkes til Folketingets udvalgsbetænkning, når den tid kommer.

Vi gennemfører altså her en regulering af, hvor store belægningsgrader der må være i kyllingestaldene.

Jeg er ked af, at Enhedslisten har den tilgang i den her sag. Jeg mener, at Enhedslisten burde se det som en opgave også for Enhedslisten at være med til at forbedre forholdene for slagtekyllinger. Den beskrivelse, hr. Albrechtsen gav af sit eget hønsehold i baghaven, lød meget idyllisk, og jeg kan bekræfte til fulde, at det også er min egen erfaring som tidligere hønseavler, godt nok i meget begrænset omfang, som også hr. Albrechtsens erfaringsgrundlag bygger på, nemlig fem røde amerikanere. Det var nu ikke i baghaven, jeg havde dem, men i forhaven, men det kommer jo ud på det samme. Jeg kan til fulde bekræfte de store oplevelser, man kan have ud af det, og også de velfærdsmæssige forhold, man kan bidrage til, når man selv holder høns.

Men det, vi taler om her, er jo ikke den idyl, vi som privatpersoner kan være med til at skabe; det er den konsummæssige produktion af slagtekyllinger. Danmark er et land med meget stor

produktion af slagtekyllinger, og det ønsker regeringen at Danmark fortsat skal være. Men jeg mener til gengæld, at vi også skal have vore dyrevelfærdsmæssige forhold i orden, også selv om vi er et stort produktionsland med en meget stor eksport, og det mener jeg også vi får her.

Vi går fra i dag at have stalde, hvor der er over 45 kg pr. m², til over en meget kort årrække – og jeg vil godt understrege, også over for hr. Touborg, som taler om meget lange overgangsordninger, at vi altså taler om en 4-årig overgangsordning – at komme ned på 40 kg. Hvis det viser sig, at der fortsat er problemer, må vi evaluere noget tidligere, men jeg mener, vi her gør et meget stort fremskridt, og det er alle, der har siddet med i arbejdsgruppen, jo også enige om.

Jeg må understrege, at selv om Dyrenes Beskyttelse i høringssvaret på dette felt, altså netop belægningsgraden, ikke er enige i indstillingen, mener de også, som fru Dorte Bennedsen også understregede, at det er et skridt i den rigtige retning. Det er jo sådan, at hvis man ikke vil en alt eller intet-politik, må man indgå kompromiser for at få bevæget tingene i den rigtige retning, og det burde Enhedslisten også se som værende en del af sin mission, som det er på en række andre felter, hvor Enhedslisten går med i kompromiser, netop for at sikre, at tingene bevæger sig i den rigtige retning.

Den næste ting, som ingen rigtig har knyttet kommentarer til, men som har en afgørende betydning for dyrevelfærden, er strøelsen i kyllingehusene. Med lovforslaget her sikrer vi en regulering, så dyrene kan få opfyldt nogle af deres naturlige adfærdsbehov, nemlig at kunne skrabe og tage støvbad, fordi den strøelsesmåde, som er i staldene i hele produktionsperioden, skal være løs og tør i overfladen. Hertil bliver der også knyttet krav om ventilation og klimastyring i kyllingehusene.

Hr. Touborg spurgte mig direkte: Bliver det kontrolsystem, vi her får, bedre end det, vi har i dag? Dertil må jeg sige klart ja. Det gør det af den grund, at vi her får et kontrolsystem, som bygger på, at der skal være kontrol med dyrevelfærden, og det har vi jo ikke i dag med det nuværende kontrolsystem. Vi får et kontrolsystem, som bygger på, hvordan kyllingerne har det ude i de enkelte besætninger, og der bliver indført kontrol på slagterierne, som går ud på at se, om der er svidninger på kyllingernes fødder, når de kommer ind, på grund af ammoniak på strøelsesmåtten, og man ser også på deres fjer-

draget osv. Vi får også stikprøvevise velfærdskontroller ude i kyllingebesætningerne, som vi heller ikke kender i dag, i hvert fald ikke med det afsæt, at det er dyrevelfærdskontroller. Jeg er sikker på, og det vil jeg gerne bidrage til at kaste yderligere lys over under udvalgsbehandlingen, også over for hr. Touborg fra SF, at vi hermed får et langt bedre kontrolsystem, når vi ser på den dyrevelfærdsmæssige side.

Jeg håber med den positive tilgang, ordførerne har haft til sagen her i dag, at vi vil kunne vedtage lovforslaget i denne samling.

Fru Gitte Seeberg spurgte, om den indrapportering til fødevareregionerne, som lovforslaget lægger op til, kunne henlægges til privatpraktiserende dyrlæger. Jeg vil gerne være med til at undersøge det nærmere i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Men hvor det som her er en myndighed, der også kan udstede pålæg til den enkelte producent, er det rent umiddelbart for mig at se ikke en opgave, man kan overføre til private. Når det er en myndighedsopgave, og der også er sanktionsredskaber, mener jeg, at opgaven retmæssigt bør ligge hos en egentlig myndighedsinstitution, og derfor er udgangspunktet for regeringen, at det er de lokale fødevareregioner. Men dyrlægerne kan naturligvis spille deres rolle i den daglige kontakt med producenterne.

Jeg håber altså som sagt, at vi i denne samling med lovforslaget her kan få taget et godt skridt i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg indrømmer, at mine driftsmæssige erfaringer er lige så begrænsede som ministerens. Det er dværghøns, jeg har haft, så det er i endnu mindre skala.

Men jeg må sige, at ministerens beskrivelse af kompromisløshed vender tingene lidt på hovedet. Ministeren har åbenbart indgået et kompromis med nogle andre, og så er det kompromisløst, hvis Enhedslisten ikke bare vil skrive under på det kompromis, som ministeren har lavet med nogle andre. Men når vi snakker kompromis, mener vi et kompromis, som vi selv deltager i med regeringen, og det er vi indstillet på, selv om det er, som om hverken ministeren eller fru Dorte Bennedsen rigtig hører, at jeg siger det.

Men vi skal jo også kunne se os selv i øjnene efter at have stemt med den grønne knap, og der er altså et etisk problem forbundet med de 40

kg. Nu må vi jo ud at kigge på det, hr. Touborg oplyste om de 15 dyr, og se, hvordan det rent faktisk ser ud, hvis man placerer 40 kg kyllinger på 1 m². Jeg tror ikke, nogen vil kunne stå model til det, når de har set det.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jamen sagen her er jo ikke handlet politisk, inden den kom til første behandling her i Folketinget. Det er jo ikke sådan, at der bliver indgået forlig med Folketingets partier, inden sagen bliver drøftet her i Tinget.

Kompromiset blev lavet, da regeringen fremsatte lovforslaget. Det bygger jo på den rapport, som kom fra arbejdsgruppen, hvor Fjerkrærådet og Dyrenes Beskyttelse er repræsenteret, og for så vidt angår belægningsgraden, kunne ingen af parterne jo støtte, at vi nedsatte belægningsgraden til de 40 kg over en 4-årig periode. Fjerkrærådet mener, at vi presser branchen for hårdt økonomisk, og Dyrenes Beskyttelse mener ikke, at det skridt, vi tager i den rigtige retning, er stort nok. Derfor har det været arbejdsgruppens øvrige medlemmers opgave at finde balancepunktet, og det er det balancepunkt, regeringen har kunnet støtte som sit udgangspunkt.

Vi er enige i, at der bør gås videre med at få belægningsgraden ned, og vi mener også, at det bør være et anliggende, hvor vi presser på over for vore kolleger i EU for at tage yderligere skridt på europæisk plan til at få bragt belægningsgraderne ned i slagtekyllingebesætningerne. Så vi er altså enige. Udgangspunktet er det samme, kan jeg sige til hr. Albrechtsen, og lad os dog så tage det skridt, vi kan tage nu.

Der var en debat her under forhandlingen mellem fru Dorte Bennedsen og hr. Touborg om, hvor mange kyllinger der vil være pr. m². Jeg vil tro, at tallet nok er noget højere end det, som var hr. Touborgs bud, nemlig 15. Det er nok omkring eller lige over 20 dyr, når vi taler om 40 kg, og jeg siger det blot, for at hr. Albrechtsen ikke skal tage ud i staldene og sige, at der blev sagt 15. Tallet er nok tættere på de 20 end på de 15.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Nu har ministeren jo redegjort for, at det her ikke er, om man så må sige, aftalt eller forhandlet af, men den del af hr. Keld Albrechtsens indlæg skal jeg ikke kommentere.

Men jeg vil gerne kommentere det, hr. Albrechtsen siger om, at Enhedslisten jo skal kunne se sig selv i øjnene, når vi har trykket på knapperne. Det er jo et meget godt princip, og det lyder også vældigt fint. Men det, Enhedslisten måske også kunne tænke over, var den situation, at Enhedslisten var tungen på vægtskålen og sagde nej til forslaget, som det foreligger, og som jeg forstår, man vil gøre nu, og forslaget så ikke blev gennemført.

Alle, alle er enige om, at forslaget indeholder en lang række forbedringer. Vi er mange, der sætter spørgsmålstegn ved og er skeptiske over for de 40 kg, men der er en lang, lang række store forbedringer i forslaget, og dem afskærer Enhedslisten sig fra at medvirke til. Det gør de jo selvfølgelig, fordi de kan sige: Nå ja, herregud, det kan vi jo godt gøre, for forslaget bliver jo vedtaget alligevel, og derfor behøver vi ikke forpligte os. Det er den holdning, der undrer mig.

Hvis Enhedslisten nu havde været tungen på vægtskålen, ville det altså sige, at så kom forbedringerne ikke igennem, hvis Enhedslisten ikke kunne få alle sine krav opfyldt. Man er i sin gode ret til at have de holdninger, men jeg siger bare: Det er en nem holdning, og det er helt vidunderligt at have de rene hænder.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nej, det er ikke nogen nem holdning. Men bedømmelsen af denne sag må være, hvis det skulle ende med, at lovforslaget ikke kunne vedtages, at så ville det være en situation, som dansk kyllingeproduktion ikke kunne leve med ret længe. Så ville Danmark jo internationalt sætte sig selv i skammekrogen, og der ville formentlig i løbet af få år opstå store afsætningsproblemer, og så ville erhvervet selv være nødt til at komme og bede Folketinget om hurtigst muligt at få gennemført nogle strammere regler.

Sådan tror jeg nok, situationen er, og man skal altså også tage med i bedømmelsen, at vi jo også gør erhvervet en tjeneste ved at gøre forholdene anstændige. Tingene skal kunne holde, også lidt på sigt, set i sammenhæng med de øgede krav om dyrevelfærd i befolkningerne i bl.a. Sverige, Storbritannien og Tyskland, så jeg tror ikke, fru Dorte Bennedsen skal have den bekymring.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 164: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 7/2 2001).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Den helt, helt, helt, helt overvejende del af de personer, der er optaget på dette lovforslag, nemlig et sted mellem 99 og 99,9 pct. af dem, opfylder uden videre de kriterier, der er opstillet af Folketinget for at opnå indfødsret. Den sidste lille bitte del har af forskellige årsager været forelagt Indfødsretsudvalget til individuel vurdering, og her har i et enkelt tilfælde, tror jeg, et enigt udvalg og ellers et flertal i udvalget sagt, at de pågældende personer kunne optages på lovforslaget. Det vil sige, at alle enten direkte opfylder betingelserne eller har fået Indfødsretsudvalgets tilladelse til at blive optaget på lovforslaget, og på den baggrund kan Socialdemokratiet støtte vedtagelsen af forslaget.

Erik Larsen (V):

Jeg skal blot meddele, at Venstre ved andenbehandlingen af forslaget vil stille ændringsforslag om de personer, som vi ikke har ønsket skulle have dansk indfødsret efter Indfødsretsudvalgets behandling af de konkrete sager, men at vi i øvrigt kan støtte lovforslaget.

John Vinther (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte, at langt de fleste af de personer, der er omfattet af dette lovforslag, får dansk statsborgerskab. De opfylder alle de krav, man med rette kan stille til personer, der ønsker at blive danske statsborgere.

Men der er altså en vis sandsynlighed for, at der på lovforslaget også optræder ansøgere og personer, som har opført sig på en sådan måde, at de efter Det Konservative Folkepartis opfattelse ikke skal have dansk statsborgerskab. Det handler om personer, som tidligere er udvist af Danmark, og om personer, der blot er optaget på lovforslaget, fordi de er fyldt 65 år og har boet her i landet i mindst 15 år, selv om de ikke taler dansk, og der ikke er lægelige grunde til, at de ikke gør det. Det handler om personer, der har begået personfarlig kriminalitet og har modtaget fængselsdomme på mere end 4 år, eller som inden for de seneste 5 år har overtrådt narkotikalovgivningen.

Sådanne personer ønsker Det Konservative Folkeparti ikke at give dansk statsborgerskab, og vi vil bruge udvalgsbehandlingen til at få belyst, om der er sådanne personer på forslaget. I givet fald vil vi under andenbehandlingen stille ændringsforslag, men i øvrigt stemme de øvrige på forslaget medtagne personer igennem.

Knud Erik Hansen (SF):

De mange personer, der står på listen, er alle personer, der har levet i mange år i Danmark. De har levet her som udenlandske statsborgere. De fungerer i det danske samfund og fungerer som os andre, langt hovedparten taler dansk, de har arbejde, og de fungerer med naboer og venner, som vi andre fungerer. Enkelte har begået nogle forbrydelser, de har fået deres straf. De har så fået en ekstra straf ved, at der skal gå længere tid, før de kan blive danske statsborgere.

Enkelte kan heller ikke tale dansk på grund af vanskeligheder, psykiske, fysiske vanskeligheder. For andre dispenserer vi – rimeligt nok – fordi de har været her så længe og er så gamle, at de nu ikke har nogen udsigt til at kunne lære dansk, og så kan man godt efter vores mening sige, at så er det rimeligt, at de også får lov til at være danske statsborgere de sidste år.

De har taget det valg – og det synes vi i SF er godt – at de gerne vil være danske statsborgere med de rettigheder og pligter, det indebærer at leve fuldt ud i det danske samfund. Det er jo det valg, de har taget, og det er det, det indebærer, når de vælger at blive danske statsborgere.

Det hilser vi meget velkommen, og det, det i høj grad betyder, er, at de nu kan fungere og også har de politiske rettigheder, det indebærer at være dansk statsborger, at stemme til folketingsvalg og deltage fuldt ud i det politiske liv